

Mehmet Turgut

Ο Mustafa Turgut, αδελφός του Mehmet Turgut, διηγείται:

Ο Memo, για μένα θα είναι πάντα ο Memo. Memo – έτσι αποκαλούσαμε τον μεγαλύτερο αδελφό μας Mehmet. Ήμουν 12 ετών όταν δολοφονήθηκε στη Γερμανία. Όταν τον θυμάμαι, βλέπω πάντα τις ίδιες σκηνές μπροστά μου. Η μία είναι: Ο Memo και εγώ πηγαίνουμε στο δάσος για να μαζέψουμε καυσόξυλα. Είναι καλοκαίρι. Κάνει πολλή ζέστη και το μάζεμα είναι κουραστικό. Ο Mehmet είναι εξαντλημένος, αλλά δεν με αφήνει να τον βοηθήσω γιατί είμαι ακόμα πολύ μικρός. Τότε συνειδητοποιούμε ότι έχουμε ξεχάσει να πάρουμε νερό μαζί μας. Εγώ φταίω και ο μεγάλος μου αδελφός είναι πολύ θυμωμένος μαζί μου.

Ευτυχώς, υπάρχει ένα μικρό ρυάκι εκεί κοντά. Αλλά δεν έχουμε μαζί μας δοχείο για να πάρουμε νερό. Έτσι ο Mehmet βγάζει το παπούτσι του και μου λέει: «Πήγαινε, πλύνε το καλά και βάλε το νερό εδώ μέσα». Και τότε ήπιαμε από το παπούτσι και οι δύο και συμφιλιωθήκαμε.

Είμαι ο μικρότερος από τα πέντε αδέρφια, ο Mehmet ήταν 14 χρόνια μεγαλύτερός μου. Έτσι, δεν περνούσαμε πολύ χρόνο μαζί, επειδή ο Memo βρισκόταν συχνά στη Γερμανία. Συχνά άκουγα τη φωνή του μόνο από το τηλέφωνο. Η Γερμανία ήταν σαν δίνη για εκείνον. Δεν είχε άδεια εργασίας, ούτε άδεια παραμονής. Είχε απελαθεί και παρ' όλα αυτά επέστρεφε συνεχώς εκεί. Δεν νομίζω ότι περνούσε πολύ καλά. Και όμως η Γερμανία σήμαινε ελπίδα για αυτόν.

Ο πατέρας μου πάντα τον πίεζε: «Μην πας ξανά στη Γερμανία. Τι γυρεύεις εκεί; Μείνε εδώ. Παντρέψου εδώ». Υπήρχε και ένα κορίτσι στο χωριό μας που το αγαπούσε. Αλλά ο Mehmet απαντούσε: «Πατέρα, πώς θα ζήσουμε εδώ; Μας φροντίζεις, αλλά δεν μπορούμε να ζούμε πάντα από την δουλειά σου. Θέλω να είμαι ανεξάρτητος. Θέλω να πάω στη Γερμανία». Στο τέλος, ο πατέρας μας παραιτήθηκε. Του έδωσε την άδεια, πήρε μάλιστα δανεικά για να μπορέσει ο γιός του να βγάλει διαβατήριο και να ταξιδέψει.

Ακόμη και όταν ο Mehmet πυροβολήθηκε στη Γερμανία, λίγους μήνες αργότερα ο πατέρας μου είπε: «Δεν θα μπορούσαμε να τον είχαμε συγκρατήσει, ό,τι κι αν κάναμε. Ήταν η μοίρα του. Ακόμη και βουνό να υψώναμε μπροστά του, εκείνος θα το υπερπηδούσε».

Τον Φεβρουάριο του 2004, ήταν σαφές ότι δεν θα επέστρεφε ζωντανός από τη μακρινή γη που βρισκόταν πίσω από το βουνό.